

Kallioalue: Patasenvuori

Kunta: HÄMEENKYRÖ

Sijaintitiedot: Kirkkojärven etelärannalla, Kyröspohjan kylätaajaman itäpuolella.

Karttalehti: 2122 10

Kallioalueen pinta-ala: 9 ha Korkeus: 95 m.p.y Suht.korkeus: 35 m

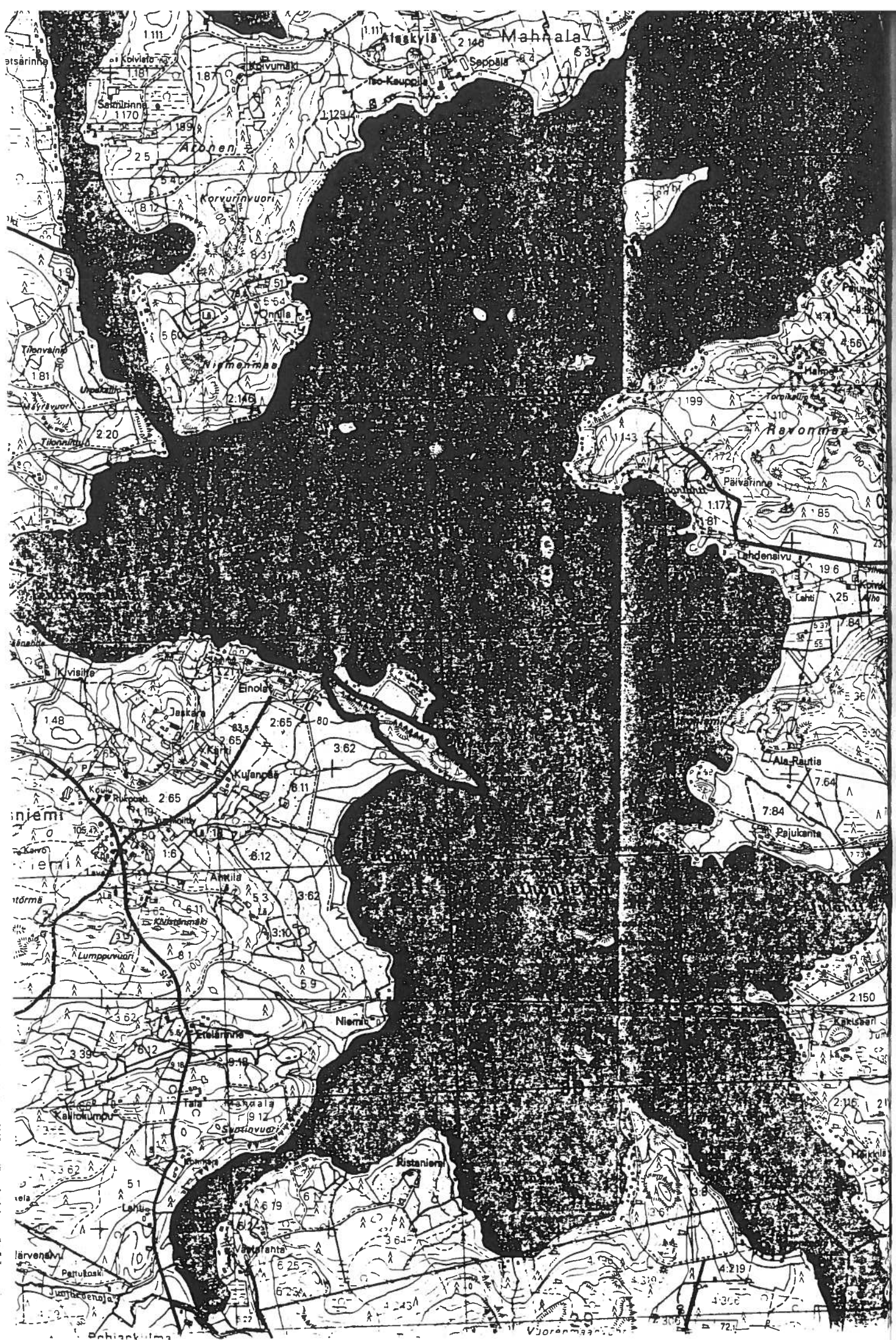
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	1

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Patasenvuori sijaitsee maisemallisesti hyvin tärkeällä paikalla Kirkkojärven kulttuurimaisemassa, joka on osa suurempaa, valtakunnallisesti arvokasta kulttuurimaisemakokonaisuutta. Kalliomäki erottuu ympäristöstään selvästi, sillä se kohoo pelto- ja vesimaiseman keskeltä. Mäki on ollut aiemmin näköalapaikka, mutta nyt maisemat ovat sulkeutumassa umpeenkasvun vuoksi. Aluetta lienee käytetty laitumena, sillä laella on vielä jäljellä ketokasvillisuutta ja suuria pylväskatajia, jotka tosin kärsivät kasvillisuuden sulkeutumisesta. Alueen ottaminen uudelleen laidunkäyttöön tai muu raivaaminen olisi perusteltua maiseman ja kasvilajiston monipuolisuuden kannalta. Rinteet ovat nyt ylös asti puustoiset ja varsinaisia paljastumia ei juuri ole kuin jyrkän teellä. Itäreunan jyrkänne on pitkä ja paikoin noin 15 metriä korkea ja ylikalteva. Geomorfologia on siis varsin edustava. Kivilajiltaan kallio on kiillegneissia. Alue on kasvistoltaan monipuolinen ketojen ja lehtojen ansiosta. Edustavinta lehtoa on jyrkän teen juurella, jossa on puumaisia lehmäksiä sekä useita vaateliaita kasvilajeja. Jyrkän teen kasvillisuus on karuille varjoseinämille tyypillistä. Jyrkän teen juurella on lohkariekkoo, jossa kasvaa lehtopalsamia.

Kallioalue: Pitkäniemen kalliot

Kunta: HÄMEENKYRÖ

Sijaintitiedot: Mahnalanselän Perkiönlahden pohjoispuolella sijaitseva kallioniemi.

Karttalehti: 2123 03

Kallioalueen pinta-ala: 9 ha Korkeus: 91 m.p.y Suht.korkeus: 30 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	2
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Pitkäniemi on nimensä mukaisesti kallioinen, kapea niemi, joka rajautuu selkeästi peltoihin ja järveen. Se sijaitsee Sasin-Mahnalanselän valtakunnallisesti arvokkaan maisemakokonaisuuden alueella. Kallio on jyrkänteinen sekä pohjois- että eteläreunaltaan ja laskee niemen kärkeä kohden matalammaksi silokallioksi. Alueen tärkein arvo on maisemassa, sillä niemi on toistaiseksi säilynyt rakentamattomana ja kärjen rantakalliot muodostavat erittäin kauniin pienmaiseman. Pohjoisjyrkanteiltä avautuu kaunis näköala järvelle ja kulttuurimaisemaan. Kivilajeiltaan Pitkäniemi on kiillegneissisiä ja hapanta vulkaniittia. Geomorfologia on edustava, sillä pohjoisjyrkanteet ovat jylhiä ja paikoin erikoisen muotoisia ylikaltevine pintoineen. Myös niemen kärjen silokalliot ovat edustavia. Tällaiset matalat kalliorannat eivät ole seudulla kovin yleisiä. Biologisesti alue on arvokas monipuolisuutensa ja edustavuutensa vuoksi. Alueella on sekä varjo- että paistejyrkanteiden kalliokasvillisuutta, etelärinteellä mesotrofisia, edustavia kallioketoja, rehevää kallionaluslehtoa ja kalliorannan kasvillisuutta. Niemessä pesii uhanalainen nuolihaukka.

Kallioalue: Mustikkavuori-Kotinvuori Kunta: HÄMEENKYRÖ

Sijaintitiedot: Mahnalanselän Alhonlahden rannalla sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2123 03

Kallioalueen pinta-ala: 74 ha Korkeus: 120 m.p.y Suht.korkeus: 60 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	4	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	2
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Alue on korkea, Mahnalanselän rannalta kohoava mäki, jonka lakialueen reunoilla on silokalliopaljastumia. Alue rajautuu selkeästi peltoihin ja tiehen. Metsäisyyden vuoksi alueella ei ole varsinaisia näköalapaikkoja, mutta puuston lomitse pilkottaa jylhiä metsänäköaloja sekä järvi lounaassa. Kivilajiltaan alue on granodioriittia. Lähes joka sivulla on lyhyitä jyrkännejaksoja, jotka tosin eivät ole kovin korkeita. Varsinkin Alhonvuoren laella on runsaasti siirtolohkareita. Sisäinen maisema on siellä kaunis kalliomänniköineen ja poronjäkälineen. Kalliokasvillisuus alueella on tavanomaista, mutta hyvin edustavaa kallionaluslehtoa on etenkin koillisosan jyrkänteiden välisessä rotkossa. Alueen metsät ovat suurimmaksi osaksi varsin luonnontilaisia. Alhonvuoren laella on rauhoitettu kalasääsken pesäpuu.

Kallioalue: Seinävuori

Kunta: HÄMEENKYRÖ

Sijaintitiedot: Metsäkulman kylän pohjoispuolella sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2123 03

1

Kallioalueen pinta-ala: 94 ha Korkeus: 188 m.p.y Suht.korkeus: 55 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia: 3

Biologia: 3

Maisema: 3

Muut tekijät:

-historia: 4

-monikäyttö: 4

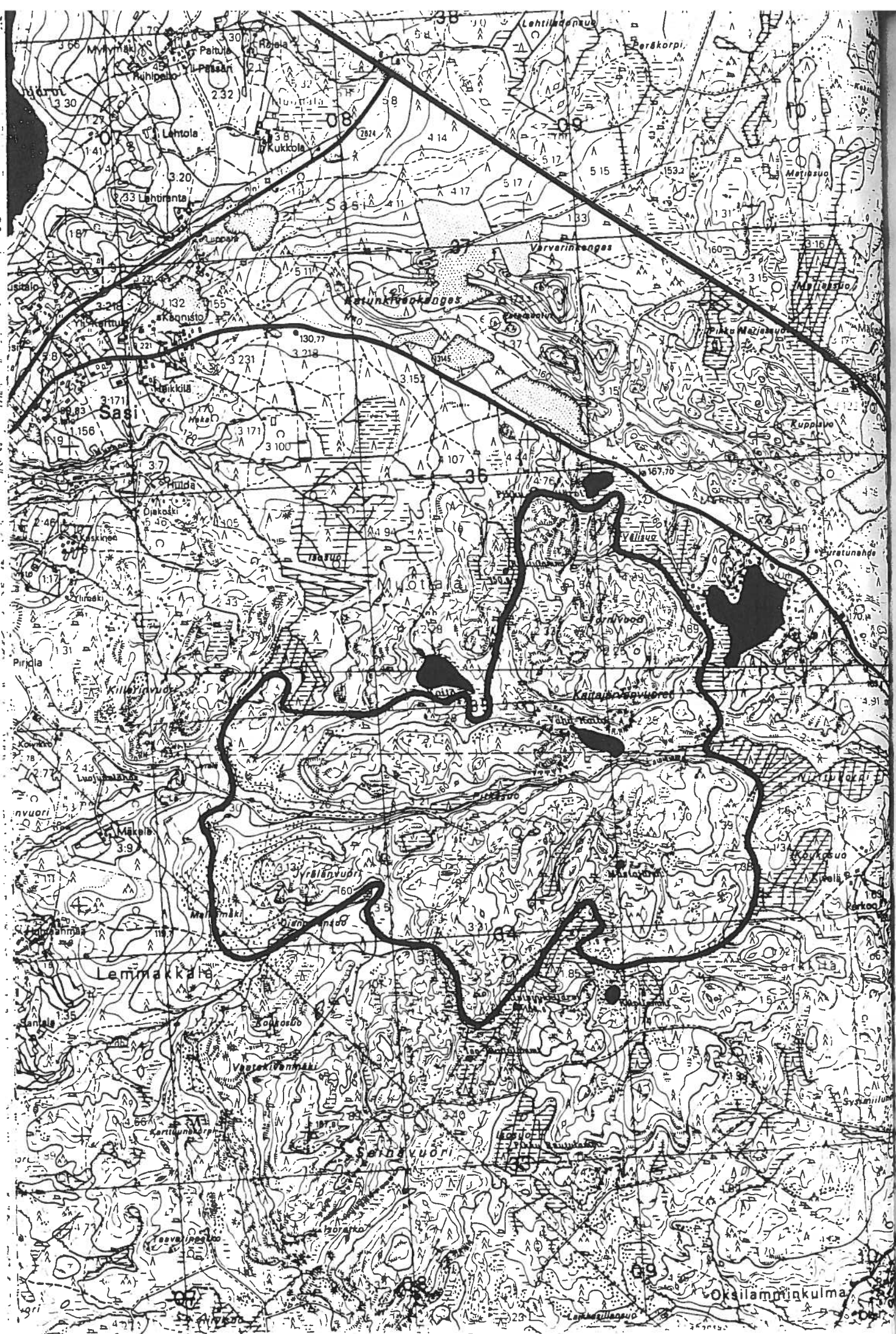
-luonnontilaisuus: 3

-lähiympäristö: 2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Alue on varsin laaja, metsäinen kallioalue, jossa on useita kaakkoon avautuvia jyrkännejaksoja ja niiden välisiä rotkoja. Alueella on Hämeenkyrön korkein kohta, joka kohoaa 188 metriä merenpinnan yläpuolelle. Topografia on varsin pienipiirteistä eivätkä kalliopaljastumat ole kovin suuria. Jopa 25 metriä korkeat, paikoin seinämäisen sileät jyrkänteet ovat kuitenkin geomorfologialtaan edustavia. Seinävuori sijaitsee laajan, erämaisen tuntuisen metsäylängön keskellä, joten kohteen rajautuminen ja erottuminen ei ole kovin selkeää. Jyrkänteiden päältä avautuu paikoin laajoja ja jylhiä metsänäköaloja. Alueen sisäinen maisema on vaihteleva ja mielenkiintoinen pitkin silokallioseinämineen, pystyine jyrkänteineen ja rotkoineen. Kivilajina alueella on granodioriitti, joka tarjoaa kalliokasvillisuudelle karun kasvualustan. Sen sijaan rotkoissa on rehevämpää suokasvillisuutta. Alueen keskellä olevassa jylhässä Isorotkossa on edustavaa tervaleppä- ja saniaiskorpea. Alue on laaja ja tarjoaa suojapaikkoja eläimistölle, joskin metsänhakkuut ovat paikoin muuttaneet sen luonnontilaa. Säästyneempien kohtien pesimälinnusto omaa arvokkaita piirteitä, mm. metso tavattiin kartoituksen yhteydessä.

Kallioalue: Kaitajärvenvuoret**Kunta: HÄMEENKYRÖ**

Sijaintitiedot: Hämeenkyrön kaakkoisosassa Sasin ja Pinsiön välisellä metsäalueella.

Karttalehti: 2123 03, 2124 01

2

Kallioalueen pinta-ala: 304 ha Korkeus: 180 m.p.y Suht.korkeus: 40 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Kallioaluetta hallitsevat lähes itä-länsisuuntaiset ruhjevyöhykkeet, joihin liittyy alueen keskiosassa jylhiä, parhaimmillaan noin 20 metriä korkeita paikoin ylikaltevia jyrkänepintoja. Alueella on useita pieniä suorantaisia metsäjärviä, jotka yhdessä jyrkänepintojen kanssa muodostavat edustavan maisemakokonaisuuden. Kallioselänteiden lakiosissa paljastuma-alueet ovat melko suppeita. Samantyyppinen maisema jatkuu kohteen ulkopuolella, eikä alue hahmotu kovin selvästi. Hakkuut ovat paikoin avanneet laajoja metsänäköaloja, joista tulee esiin paikan korkeus. Alueen kallioperä on keskirakeista granodioriittia, joka on ruhjoutunutta ja sisältää hienorakeisia myloniittisaumoja. Biologisesti arvokkaalta alueelta löytyy erilaisia kallio-, suo-, metsä- ja vesihabitaaatteja. Jyrkänepintoilla on sekä valo- että varjoseinämiä, ylikaltevia ja valuvetisiä pintoja. Alarinteilla on tuoreita ja lehtomaisia kangasmetsiä ja jyrkänepintojen tyvimetsissä esiintyy jonkin verran kookkaita haapoja sekä lahoa lehtipuuta. Vähä-Kaita on pienvesikartoituksessa luokiteltu luonnonsuojelullisesti kohtalaisen arvokkaaksi (Saura & Saura 1993). Lampien rannoilla on neva- ja rämereunukset ja varjoisissa painanteissa on korpia. Vähä-Kaidasta itäkaakkoon sijaitsevan jyrkänepinnan juurella virtaa puro, jonka varsilla on edustavaa kosteaa ruoho- ja heinäkorpea sekä saniaiskorpea. Hakkuiden ohella luonnontilaisuutta heikentävät alueelle tuleva metsäautotie ja Vähä-Kaidan tuntumassa oleva uusi kesämökki. Jyrkänepinnat ovat linnustollisesti arvokkaita.

Kallioalue: Kappolanvuori**Kunta: HÄMEENLINNA**

Sijaintitiedot: Hämeenlinnan keskustasta kaakkoon, Katumajärven rannalla.

Karttalehti: 2131 09

Kallioalueen pinta-ala: 16 ha Korkeus: 149 m.p.y Suht.korkeus: 68 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	4	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Kappolanvuori on selkeästi ja kaukaa erottuva metsäinen granodioriittikohouma Katumajärven rannalla. Vuori on merkitty seutukaavassa (1995) suojelualueeksi. Lounaaseen suuntautuneet jyrkät kalliorinteet erottuvat melko selkeästi kauempaa katsottaessa. Useasta kohtaa lakea sekä rinteiden alemmilla rapuilta avautuu kauniita järvimaisemia Katumajärvelle ja kauas sen taakse. Kallioalueella kasvava puusto estää näkymät muihin suuntiin. Kohteen geomorfologinen anti liittyy jyrkän teeseen, jossa esiintyy sekä pysty-, viisto-, että porrassyrkännettä. Alueella esiintyy myös jyrkän teeseen aluslouhikkoa sekä pienialainen rantalouhikko ja silokalliopinta. Kappolanvuoren laella ja rinteillä on mustikka- ja puolukkatyypin kangasta, alueen itäosassa on taimikko. Seinämien kasvillisuus on oligotrofista ja mm. kuhmunapajäkäläpintaa löytyy edustavissa määrin. Kallioalueen pohjoisosan itälaidalla on mesotrofinen kallioketo, jolla kasvaa runsaasti keltamaksaruohoa ja ketohavusammalta. M.Kuusinen on löytänyt vuorelta v. 1987 valtakunnallisesti uhanalaisen lupporustojäkälän. Kalliokasvillisuus on muuten tavanomaista ja oligotrofista ja paikoin näköalapaikkojen vuoksi kulunutta. Luonnontilaisuus on kaiken kaikkiaan kuitenkin kohtalainen.

Kallioalue: Käärmekallio

Kunta: HÄMEENLINNA

Sijaintitiedot: Hämeenlinnasta pohjoiseen, Aulangonjärven koillisrannalla, Aulangon luonnonsuojelualuetta vastapäätä.

Karttalehti: 2131 09

Kallioalueen pinta-ala: 28 ha Korkeus: 135 m.p.y Suht.korkeus: 52 m

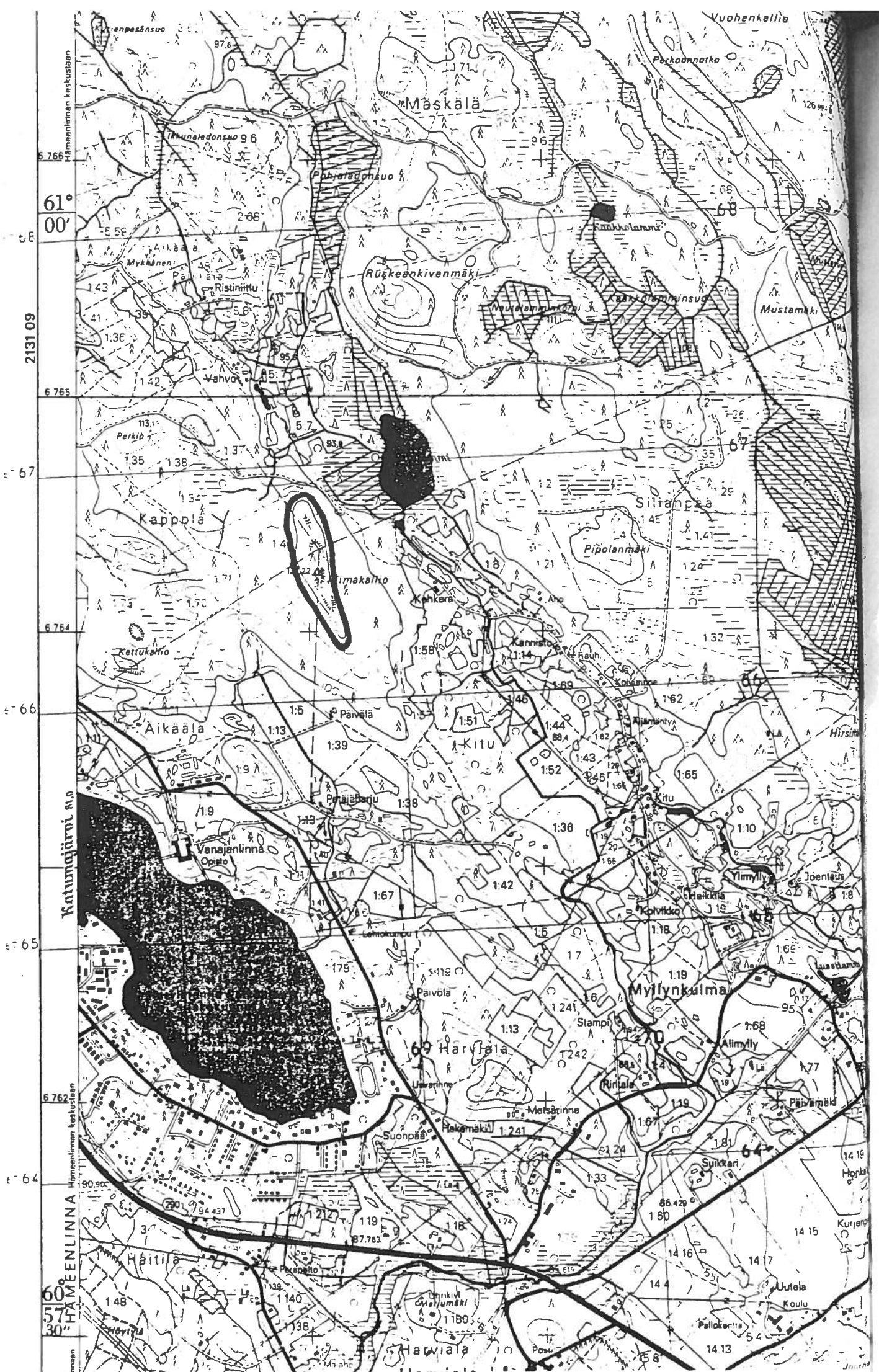
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Käärmekallion ja Levonkallion alue on erityisesti maisemallisesti ja biologisesti arvokas kallioalue, joka sijaitsee Aulangonjärven itärannalla, vastapäätä Aulangon luonnonsuojelualuetta. Rannan puoleinen sivu on kallioinen ja jyrkkärinteen ja rinteen päältä avautuu kaunis maisema Aulangonjärvelle ja vastapäiselle Aulangonvuorelle. Kallioalue on osa kansallisesti arvokasta maisemakokonaisuutta. Puusto peittää osittain rantarinteen jyrkännepintoja ja rajoittaa lähimaisemia jonkin verran. Levonkallion ja rannan välillä on edustavaa, rehevää sinivuokko-käenkaalilehtoa, jossa kasvaa mm. alueellisesti uhanalainen jänönsalaatti. Lehdon lehtopensaskerros on erityisen runsas. Käärmekallion itäpuolella on lisäksi pähkinäpensaspöheikkö, jossa kasvaa melko harvinainen pensaikkotatar. Kallion tyven kuivahkossa kuusikossa kasvaa alueellisesti uhanalainen mäkivirvilä. Seinämien kasvillisuus on enimmäkseen oligotrofista sammal- ja jäkäläpintaa; mesotrofisia sammalyhteisöjä on tyvillä jonkin verran. Kivilajiltaan kallio on melko tyypillinen paikallinen vulkaniitti, jossa huomioitavaa ovat kuitenkin Levonakallion muutamat relikteinä säilyneet heitteleet. Kalliot ovat retkeilijöiden käytössä ja alueella on selvä polkuverkosto. Luonnontilaisuus on kärsinyt läpivedetystä sähkölinjasta, koillisosan harvennuksista ja luoteisosan vanhasta hakkuusta.

61°
00'

2131 09

Katunjärvi 81.0

60°
57' 30"

Hämeenlinnan karkustaan

Kallioalue: Kiimakallio

Kunta: HÄMEENLINNA

Sijaintitiedot: Hämeenlinnan itäpuolella noin kilometrin päässä Katumajärven rannasta.

Karttalehti: 2131 12

Kallioalueen pinta-ala: 8 ha Korkeus: 137 m.p.y Suht.korkeus: 45 m

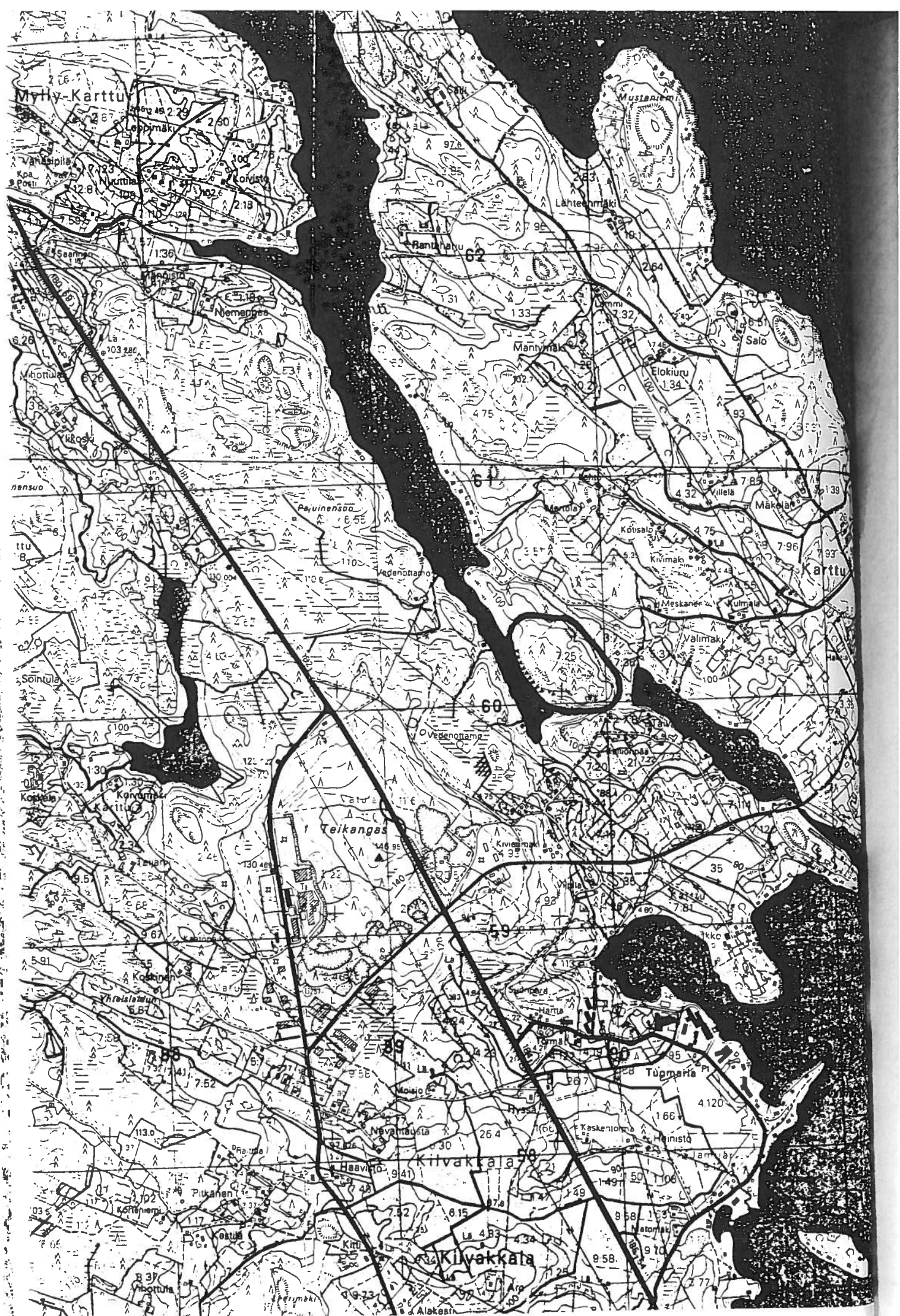
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	2	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	4

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kiimakallio on geologisesti arvokas kallioalue, jossa kallioperä on harvinaista tummaa, paikoin raitaista kordieriitti-antofylliittikiveä. Kivilaji on syntynyt metasomaattisesti muuttumalla mafisesta vulkaniitista (Simonen 1949). Kivessä esiintyy paikoin verkkomaista rakennetta, jossa tummat kapeat amfiboliraidat risteilevät vaaleammassa kiviaineksessa. Kallioalue käsittää laajemman loivarinteisen selänteen jyrkkärinteisen, kapean yläosan. Kallioharjanteen lakialue on tasaista kalliomännikkömaastoa ja länsirinne on viisto-yrkettä ja silokallioinen. Kiimakallion itärinteellä on kallioperän kivilajin liuskeisuuden mukaan kehittyneitä ylikaltevia, porrasmaisten hyllyjen katkaisemia seinämäpintoja. Kiimakallion metsäinen profiili erottuu melko hyvin ympäristön pelloilta. Selänteen laelta avautuu puuston rajoittamia maisemia paikoin kumpuilevaan metsämaisemaan. Valoisa lakiosa ja itäyrkänne piristävät harvennushakkuiden sävyttämää sisäistä maisemaa. Kiimakallion lakiosa on vanhan talouskuusikon sekä kalliopaljastumien mäntykankaiden peitossa. Paljastumien lounaisreunalla esiintyy ketomaisia putkilokasviyhteisöjä ja valoisalla pystyyrkännteellä kasvaa tavallista kalliolajistoa. Kuusikoissa esiintyy paikoin käenkaali-oravanmarjatyyppin lehtolaikkuja.

Kallioalue: Uuraslahden kallio

Kunta: IKAALINEN

Sijaintitiedot: Kyrösjärven Uuraslahden ja Taivallahden välissä sijaitseva kalliomäki.

Karttalehti: 2122 09

Kallioalueen pinta-ala: 15 ha Korkeus: 107 m.p.y Suht.korkeus: 32 m

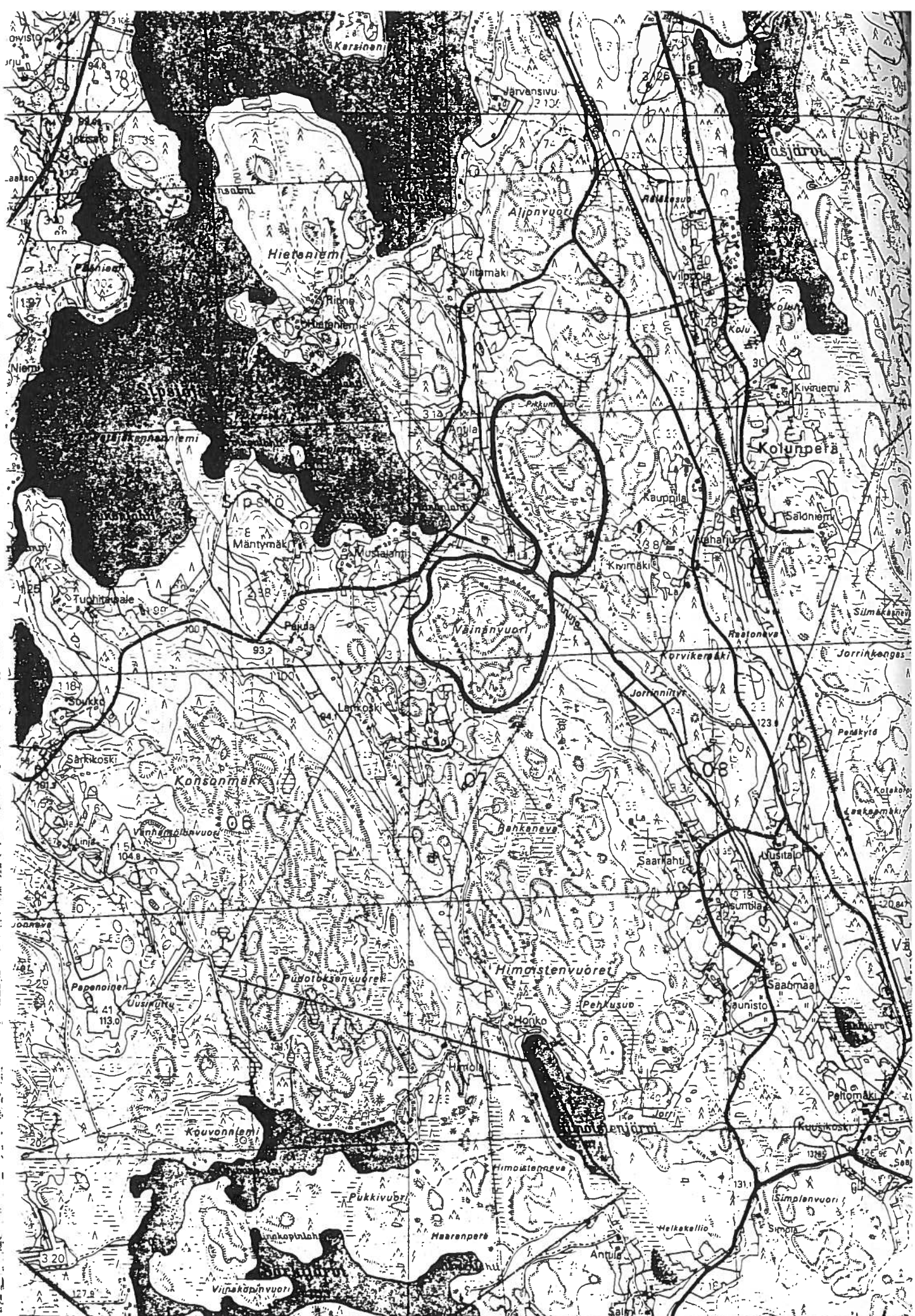
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	2
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Alue on vedellä täyttyneen, kapean murroslaakson itäreunalta kohoava jyrkkä kallio, joka nousee runsaat 30 metriä vedenpinnan yläpuolelle. Jyrkänne rajautuu suoraan vesimaisemaan ja jyrkänteen päältä avautuu kaunis näköala lahdelle. Alueen tärkein arvo onkin maisemassa. Jyrkänteen kalliomännikkö on miellyttävä pienmaisema. Muualla kallio on hyvin peitteinen ja heikosti ympäristöstään rajautuva. Alue on geomorfologisesti arvokas edustavan murroslaakson reunajyrkänteenä. Kivilajiltaan kallio on kvartsidioriittia. Jyrkänteellä on varsin edustavaa kallioketolajistoa, mutta muutoin alue on tavanomaisen, käsitellyn kangasmetsän peittämää. Jyrkänteellä kasvaa myös sianpuolukkaa, poronjäkälikköä, tierasammalikkoo sekä kuhmunapajakälää varsin pohjoisella kasvupaikalla. Kallio on tärkeä virkistysalue, sillä jyrkänteen päällä on laavu ja nuotiopaikka. Paikalle johtaa opastettu polku ja talvisin latu. Alue sijaitsee lähellä Ikaalisten kylpylää.

Koivistonkylä

Nak : 10°

IKAALINEN

VILJAKKALA

Nisunperälle

Konivuo

23° 20'

-26m 40s

2124 02

Seurustelu perustuu vesistö- ja ympäristöhallituksen...

Kallioalue: Väinänvuori

Kunta: IKAALINEN-VILJAKKALA

Sijaintitiedot: Simpsiönjärven kaakkoispuolella sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2124 03

Kallioalueen pinta-ala: 52 ha Korkeus: 160 m.p.y Suht.korkeus: 70 m

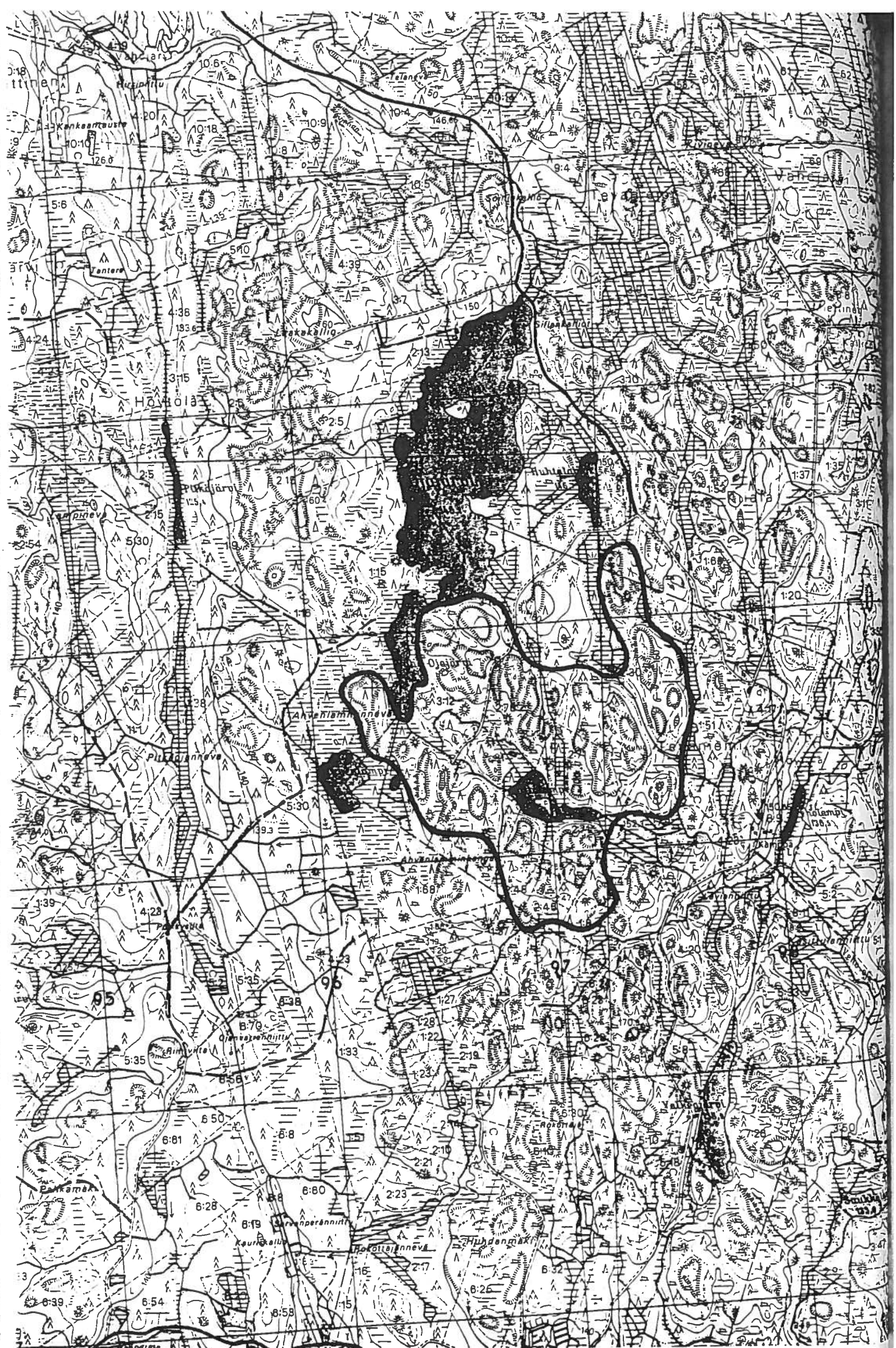
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	1

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Alue koostuu kahdesta kalliomäestä, joista korkeampi Väinänvuori kohoaa 70 metriä läheisen Simpsiönjärven yläpuolelle. Kallioiden välisessä laaksossa virtaa runsasvetinen ja kivikkoinen Jorrinoja. Kalliot muodostavat taustan Väinän tilan valtakunnallisesti arvokkaalle perinnemaisemalle. Kallioilta avautuu kauniita näköaloja. Väinänvuoren sisäinen maisema on avara ja miellyttävä. Alueella on useita eri suuntiin avautuvia jyrkänteitä, jotka tosin ovat varsin matalia ja tavanomaisia. Lakiosan silokalliot ovat geomorfologisesti edustavia. Kivilajiltaan alue on granodioriittia. Kasvillisuustyypit ovat luonnontilaisuudessaan varsin edustavia. Väinänvuoren laella on laajoja kulumattomia poronjäkäläpeitteitä. Jyrkänteillä on tavanomaista sekä valo- että varjoseinämille ominaista kasvillisuutta. Alarinteillä kasvillisuus muuttuu rehevän lehtomaiseksi. Jorrinojan varrella on edustavaa metsäkortekorpea sekä saniaiskorpea kotkansiipikasvustoineen. Väinänvuoren lakiosan painanteita pitkin on juuri rakennettu latu- tai jokin muu ura.

Kallioalue: Vähä-Ojajärven kalliot**Kunta: IKAALINEN**

Sijaintitiedot: Ikaalisten pohjoisosassa Tevaniemen erämaisella metsä- ja järvisseudulla sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2211 10

Kallioalueen pinta-ala: 123 ha Korkeus: 170 m.p.y Suht.korkeus: 25 m

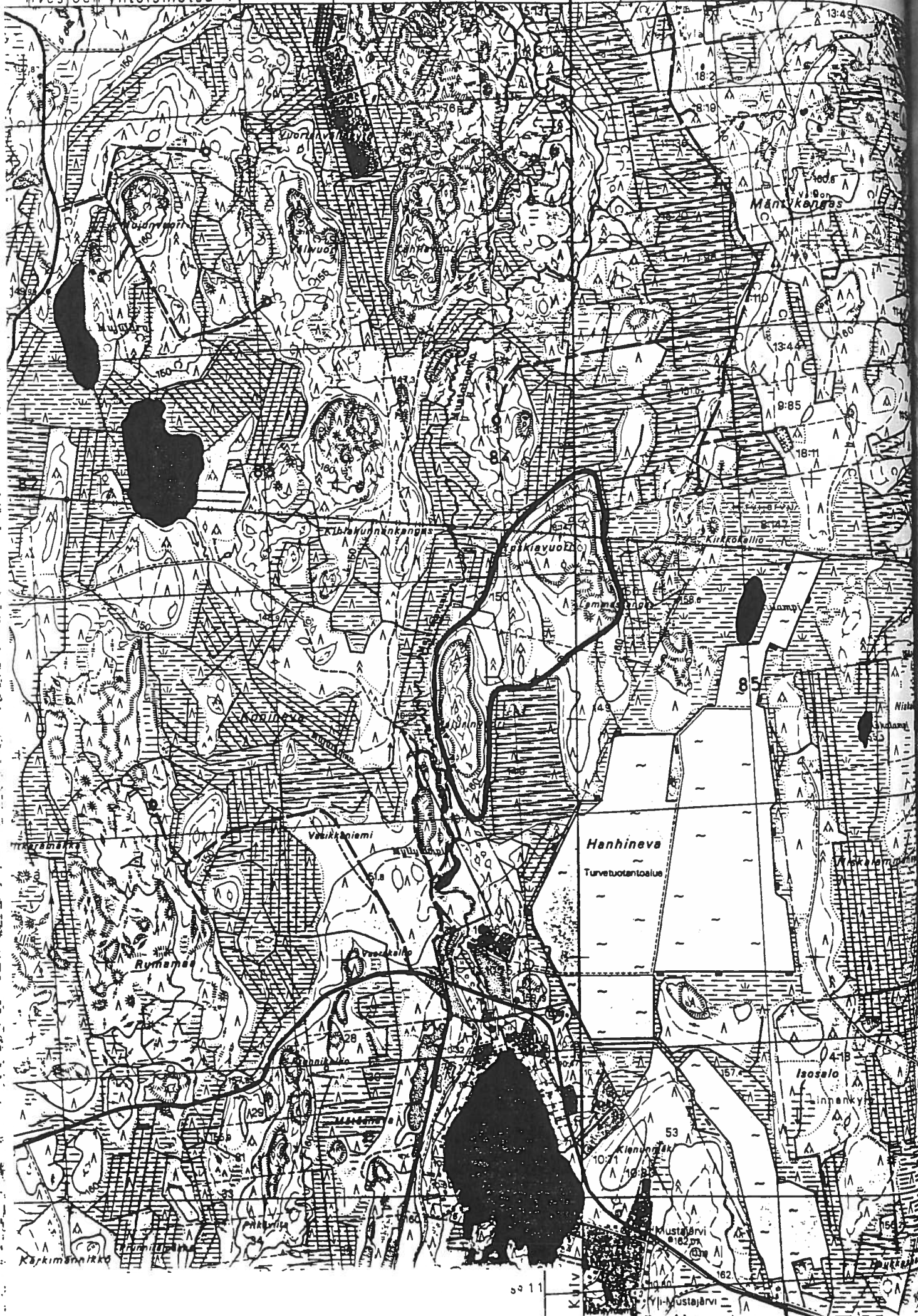
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	4	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	2
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	2
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Erämaisella ylänköalueella sijaitseva kallioalue, jolla on maa-aineslain tarkoittamia biologisia ja maisemallisia arvoja. Kallioalue rajautuu pääasiassa soistumiin ja pieniin vesistöihin, joille avautuvat näkymät ovat hyvin kauniita ja luonnontilaisuudessaan edustavia. Sisäinen maisema on myös miellyttävä ja erämaisen tuntuinen. Keskellä aluetta oleva Aittolampi on kaunis maiseman yksityiskohta samoin kuin kallionlakien kelot sekä jyrkännepinnat. Kallionlaet ovat hioutuneet paikoin tasaisiksi silokallioiksi, joiden reunoilla on muutamia jyrkäniteitä. Edustavin jyrkänne on länsiosassa Ahvenlammen luona.

Pääkivilajina on alueellisesti tavanomainen vaaleanharmaa granodioriitti. Alue on biologisesti merkittävä monipuolisena ja erämaisena kokonaisuutena. Kallionlakien poronjäkäliköt ovat kulumattomia ja kallioilla on melko runsaasti mäntykeloja. Länsiosan jyrkäniteisellä seinämällä esiintyy isokorallijäkälä, joka ei ole kovin tavallinen Pirkanmaalla. Kallioden välissä on korpi- ja rämesoistumia ja lampien rannoilla nevoja. Alarinteilla on varsin luonnontilaisia sekametsiä. Kallioalue muodostaa Ojajärven ja Vähä-Ojajärven kanssa etenkin linnustoltaan arvokkaan kokonaisuuden (Tampereen seutukaavaliitto 1990). Pirkan Taipaleen retkeilyreitti kulkee kohteen läpi. Alueella on polkuja, opasteita ja taukopaikkoja.

Kallioalue: Majurinvuori-Ruskiavuori
Kunta: JALASJÄRVI-PARKANO

Sijaintitiedot: Mustajärvellä Parkanon luoteiskulmassa, osittain Jalasjärven puolella ja lähellä Karvian rajaa sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2212 05, 2212 08

Kallioalueen pinta-ala: 50 ha Korkeus: 175 m.p.y Suht.korkeus: 25 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kohde on erityisesti geologisesti arvokas. Ruskiavuoren lakiosaa ja rinteitä luonnehtivat hyvin laaja-alaiset, maisemallisesti näyttävät silokallioalueet. Majurinvuoren länsireunalla on noin 25 metriä korkea porrasmainen jyrkänne, jonka tyvellä esiintyy jonkin verran lohkariekkoo. Kallioselänteet kohoavat tyypillisen parkanolaisen suomalaisen keskellä eivätkä mataluutensa vuoksi juuri erotu maisemasta. Majurinvuoren korkeimmilta huipuilta avautuu näköaloja länteen metsäalueille. Alueen keskellä oleva tie pilaa osittain sisäistä maisemaa. Alueen kallioperä muodostuu kolmesta eri kivilajista. Pohjoisosan Ruskiavuori on punaista, keskirakeista ja ehjää graniittia. Majurinvuoren lakiosa on vaaleanharmaata, keskirakeista granodioriittia ja länsirinteellä sekä eteläosassa esiintyy emäksistä vulkaniittia, jossa huomion kiinnittää kiven runsas epidoottipitoisuus. Kasvillisuus on Majurinvuoren lounaisrinteellä hieman rehevämpää kuin Pohjois-Parkanossa yleensä, mikä johtuu vulkaniittisesta kallioperästä. Kallioalueelta löytyy sekä valo- että varjoseinämiä, kallionlakien edustavia poronjäkälikköjä, useita erityyppisiä soistumia ja vanhahkoa puustoa, jossa on myös lahoa lehtipuuta ja kääpiä. Alueella on paikoin hakkuita ja ojituksia. Majurinvuoren jyrkännepinnoilla esiintyy melko edustavaa avointen valoseinämiä lajistoa kuten reikä- ja liuskanapajäkälää, limiruskokarvetta ja tuulenrokkojäkälää.

2453

2454 Nak = + 13°

Valtionmaa
2455

Nak = + 57°

2456

32 98

32 99

2212 11

33 00

000 ilmakuvaus 1978

Korkeudet metreinä merenpinnasta N 60-järjestelmän mukaan

Kartoitus 1 10 000 v 1981 T

Kallioalue: Käskyvuori

Kunta: JALASJÄRVI-KIHNIÖ

Sijaintitiedot: Päretnen soidensuojelualan koillispuolella sijaitseva kalliomäki.

Karttalehti: 2212 12

Kallioalueen pinta-ala: 36 ha Korkeus: 188 m.p.y Suht.korkeus: 45 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	2
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	2
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Käskyvuori kohoo Suomenselän soiden leimaamasta maisemasta 45 metriä ympäristöään korkeammalle. Alue on arvokas etenkin geomorfologialtaan ja maisemaltaan. Se muodostaa edustavan kokonaisuuden läheisten soidensuojelualueiden kanssa. Vuori rajautuu varsin selvästi soihin ja lampeen. Jyrkänteiden päältä avautuu pohjoiseen todella laaja ja kaunis, erämainen näköala, jota leimaavat metsät ja pienet vesistöt. Myös alueen sisäinen maisema on miellyttävän avara. Pohjoiseen avautuva jyrkänte on sekä mielenkiintoinen pienmaisema että geomorfologialtaan edustava. Jyrkänteellä on luolamaista rakoilua ja paikoin se taas on aivan sileäksi hioutunut ja ehjä. Edustavin jyrkänte on noin 100 metriä pitkä. Jyrkänteiden juurella on suuria lohkareita. Kivilaji koostuu kahdesta erityyppisestä graniitista. Biologisesti alue on karu ja niukkalajinen, mutta kuitenkin edustava. Laen jäkäläköt ja sammalikot ovat kulumattomia. Valoisa ja valuvetinen pohjoisjyrkänte poikkeaa kasvillisuudeltaan pirkanmaalaisista kallioista, sillä valtalajisto on pohjoista (mm. louhusammal). Alueella on merkitystä erämaisuutta vaativan metsäeläimistön kannalta.

